

NOTY O AUTORACH

Karl D e d e c i u s, tłumacz, wydawca i popularyzator literatury polskiej w RFN. Ur. 1921 w Łodzi; w wieku lat 19 powołany do wojska niemieckiego, wysłany na front wschodni; w latach 1943-1949 w niewoli radzieckiej. Po powrocie do Niemiec (NRD potem RFN), poświęcił się popularyzacji kultury polskiej, przeznaczając na to cały czas poza pracą zawodową (1952-1978 praca w towarzystwie ubezpieczeniowym). Twórca i dyrektor Instytutu Niemiecko-Polskiego w Darmstadt (od 1980). Tłumacz lub wydawca 85 książek z literatury polskiej, ok. 270 pisarzy i poetów polskich od Galla Anonima i M. Reja po B. Sadowską i ks. W. Oszejcę. Autor szeregu prac, m.in. o poezji K. Wojtyły. Członek m.in. Niemieckiej Akademii Języka i Poezji oraz PEN-Clubu, laureat doktoratów h.c. Uniwersytetu Alberta Wielkiego w Kolonii (1967) i KUL-u (1987), wielu wyróżnień wydawniczych i odznaczeń niemieckich i polskich.

Adam K o n d e r a k, historyk, publicysta. Urodzony w 1946 r. w Przemęczanach k. Krakowa. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1973 r. pracownik Biblioteki Uniwersyteckiej KUL, obecnie na stanowisku starszego bibliotekarza. Zajmuje się problematyką związaną z sytuacją Kościoła katolickiego w krajach socjalistycznych. Jest autorem szeregu tekstów poświęconych tej tematyce oraz kilku artykułów z historii starożytnej. Jako historyk interesuje się dziejami starożytnego Cypru (zwł. Pafos) oraz państwa mykeńskiego.

Ryszard Ł u ż n y, prof. dr hab., historyk literatury rosyjskiej, filolog, kulturoznawca, tłumacz. Ur. w 1927 r. w Wołczkowie k. Stanisławowa. Studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie; obecnie pracownik naukowo-dydaktyczny UJ. Prowadzi także zajęcia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Pełni funkcję kierownika Zakładu Literatury Rosyjskiej UJ, a także kierownika Międzywydziałowego Zakładu Badań nad Kulturą Bizantyjsko-Słowiańską KUL. Główne obszary badań: literatura staroruska, wzajemne oddziaływania literatury polskiej i rosyjskiej XVII-XIX w., rosyjska myśl filozoficzno-społeczna, literatura i kultura ukraińska. Jako tłumacz i historyk literatury zajmuje się głównie twórczością A. Puszkina, A. Hercena, L. Tołstoja, A. K. Tołstoja, F. Tiutczewa oraz zabytkami piśmiennictwa staroruskiego, ludowymi legendami rosyjskimi i religijną literaturą prawosławną. Główne publikacje: *Z badań nad rosyjskim czasopiśmiennictwem satyrycznym okresu Oświecenia* (1962); *Pisarze kręgu Akademii Kijowsko-Mohylańskiej a literatura polska. Z dziejów związków kulturowych polsko-wschodniosłowiańskich XVII-XVIII w.* (1966); oraz 5 opracowań w ramach II serii Biblioteki Narodowej (dotyczących m. in. A. Puszkina, F. Tiutczewa i L. Tołstoja), podręczniki, prace popularyzatorskie, liczne artykuły i rozprawy.

Włodzimierz M o k r y, dr, rusycysta, ukrainista, tłumacz z języka ukraińskiego i na ukraiński, publicysta. Urodzony w 1949 r. w Drawie na Mazurach, w rodzinie ukraińskiej, przesiedlonej z okolic Jarosławia. Studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, od 1972 praca naukowo-dydaktyczna, obecnie adiunkt w Instytucie Filologii Rosyjskiej UJ. Główne obszary badań: historia, kultura, piśmiennictwo, życie religijne Ukraińców. Autor artykułów, recenzji i sprawozdań, współpracownik m.in. czasopism ukraińskich „Nasze Słowo” i „Nasza Kultura”. Laureat Nagrody Fundacji Jana Pawła II w roku

1987, przyznanej mu „za działalność społeczno-moralną na rzecz porozumienia i zbliżenia polsko-ukraińskiego” oraz „za ważne osiągnięcia naukowe ukazujące chrześcijańskie korzenie kultury ukraińskiej”.

Jacek Salij OP, dr hab., teolog i publicysta. Urodzony w 1942 r. w Budach k. Dubna (Wołyń). Studia w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Pracownik naukowo-dydaktyczny ATK w Warszawie oraz Kolegium Filozoficzno-Teologicznego OO. Dominikanów w Krakowie. Członek kolegium redakcyjnego „Studiów Teologicznych” (Warszawa). Autor licznych pozycji naukowych, religijnych i popularyzatorskich, wielu tłumaczeń i opracowań tekstów św. Tomasza z Akwinu. M. in. zajmuje się także dialogiem chrześcijańsko-żydowskim. Główne publikacje: *Królestwo Boże w was jest. Wybór artykułów* (1980); *Szukającym drogi* (1982); *Rozpacz pokonana* (1983); *Rozmowy ze świętym Augustynem* (1983); *Legendy dominikańskie* (przekład i oprac.) (1985); *Pytania nieobojetne* (1986).

Stefan Sawicki, prof. dr hab., teoretyk i historyk literatury. Ur. w 1927 r. w Brześciu nad Bugiem. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL w Lublinie, w latach 1971 – 1983 prorektor. Obecnie kierownik Katedry Teorii Literatury Wydziału Nauk Humanistycznych KUL. Członek Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN. Zajmuje się teorią literatury, metodologią badań literackich, problematyką relacji religii i literatury oraz twórczością Norwida. Główne publikacje: *Początki syntezy historycznoliterackiej w Polsce* (1969); „*Verbum*” (1934–1939). *Pismo i środowisko*. (współoprac.) t. 1 i 2 (1976); *Z pogranicza literatury i religii. Szkice* (1978); *Sacrum w literaturze* (red.) (wyd. 1 – 1980, wyd. 2 – 1983); *Poetyka. Interpretacja. Sacrum* (1981); *Chrześcijańskie wartości poezji Norwida* (1986); *Norwida walka z formą* (1986). Redaktor szeregu prac zbiorowych m.in. serii: *Tradycje religijne literatury polskiej* i *Literatura w kręgu wartości*, redaktor naczelny czasopisma „*Studia Norwidiana*”.

Julian Strykowski, dr, pisarz. Ur. w 1905 r. w Stryju. Studia humanistyczne na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. W 1932 r. praca w gimnazjum w Płocku, 1933-1937 tłumacz z języków niemieckiego, francuskiego, hebrajskiego i rosyjskiego, 1933-1939 księgarz, w czasie wojny dziennikarz w ZSRR, w latach 1946-1952 współpracownik PAP w Warszawie i korespondent w Rzymie. W latach 1954-1978 kierownik działu prozy miesięcznika „*Twórczość*”. Był członkiem partii komunistycznych. Otrzymał m.in. Nagrodę Państwową I stopnia (1952) oraz Nagrodę Fundacji Jurzykowskiego w Nowym Jorku (1980). Główne publikacje: *Bieg do Fragala* (1951); *Pożegnanie z Italią* (1954); *Głosy w ciemności* (1956); *Czarna róża* (1962); *Sodoma* (1963); *Austeria* (1966); *Na wierzbach nasze skrzypce* (1974); *Sen Azrila* (1975); *Przybysz z Narbony* (1978); *Król Dawid żyje!* (1984); *Juda Makabi* (1987).

Maria Kinga Strzelecka OSU, dr teologii, pisarka. Urodzona w 1923 r. w Warszawie, studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, następnie badania naukowe dotyczące zagadnień ekumenizmu, duchowości i teologii Izraela – pro-

wadzone m.in. w Paryżu, Strasburgu, Genewie, Jerozolimie. Autorka licznych publikacji, współpracuje m.in. z czasopismem Kościoła reformowanego „Jednota”. Główne pozycje książkowe: *Rozmowy przy studni* (1984); *Miasto światła* (1987); *Szalom* (1987); *Znak tęczy* (1988). Zajmuje się również hagiografią. Dotychczas publikowane prace: *O. Bernard Kryszkiewicz* (1976); *Maksymilian Maria Kolbe* (monografia wielokrotnie wydawana w RFN i NRD, wydanie polskie 1982); *Frassati* (w druku). W przygotowaniu książka o modlitwie mistycznej.

Henryk Damian Wojtyska CP, prof. nadzw. dr hab., historyk Kościoła i teologii katolickiej. Ur. w 1933 r. w Regiminie (woj. ciechanowskie). Studia na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, w latach 1981-1983 prorektor. Członek m.in. Akademii św. Karola Boromeusza w Mediolanie, Papieskiego Komitetu Nauk Historycznych w Watykanie, członek współpracownik Komisji Odrodzenia i Reformacji w Instytucie Historii PAN. Badania naukowe dotyczące Stanisława Hozjusza, spraw polskich na Soborze Trydenckim, stosunków Kościoła polskiego ze Stolicą Apostolską w XVI w., Reformacji i reformy katolickiej w Polsce. Zajmuje się również dziejami teologii katolickiej w Polsce oraz hagiografią. Główne monografie: *Cardinal Hosius Legate to the Council of Trent* (1967); *Papiestwo-Polska, 1548-1563. Dyplomacja* (1977); *Korespondencja Stanisława Hozjusza, kardynała i biskupa warmińskiego*. t. 3 cz. 1 (1986) oraz wiele artykułów i opracowań naukowych. Jest stałym współpracownikiem zagranicznych periodyków naukowych.

Czesław Zgorzelski, prof. dr, historyk literatury. Ur. w 1908 r. w Boryczewie k. Nieświeża. Studia na Uniwersytecie im. Stefana Batorego w Wilnie, tam też początek pracy naukowo-dydaktycznej. Po wojnie, 1945-1949 st. asystent w Katedrze Historii Literatury Polskiej Uniwersytetu Toruńskiego. Od 1948 członek Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. 1949-1950 redaktor w Wydawnictwie Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu. Od 1950 pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie emerytowany). Wieloletni prezes (obecnie członek honorowy) Zarządu Oddziału Lubelskiego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza. Uhonorowany m.in. nagrodą PEN-klubu w 1979 r. i nagrodą Fundacji Jurzykowskiego w Nowym Jorku w 1982 r. Główne Publikacje: *Duma – poprzedniczka ballady* (1949); *O lirykach Mickiewicza i Słowackiego. Eseje i studia* (1961); *O sztuce poetyckiej Mickiewicza* (1976); *Od Oświecenia ku Romantyzmowi i współczesności* (1978); *Liryka w pełni romantyczna. Studia i szkice o wierszach Słowackiego* (1981) oraz edycje krytyczne: *Poezji Kazimierza Brodzińskiego* t. 1-2 (1959), *Wierszy A. Mickiewicza* (t. 1 – 1971, t. 2 – 1972), *Poezji A. Mickiewicza* t. 1-2 w edycji Biblioteki Narodowej (1987).